

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De pace, Sermo CXXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

lites quid etiā militibus interrogantibus responderit
hic magister: *Et nos quid faciemus?* Et ait illis: *Neminem concutiatis, neque calumniemini: contenti estote stipendiis vestris.* Verus miles est, qui non concutit, sed defendit: qui calumniam non ingerit, sed repellit: qui currit ad Regis stipendia, non ciuis currit ad prædam. Beatus Ioannes sic diuina docuit, ut non turbaret humana, instituit rempublicam, non dimouit: probauit à Deo ordinata esse quæ docuit, posse facere & seruare iustitiam. Quid sit autem inter baptismum Ioannis, & Christi baptismum, quia latius explanandum est, nunc tacemus.

De pace, Sermo CXXXVIII.

Melius quidem fuerat, fratres charissimi, si pater, Mac magister noster communis imperitiam nostram latere permetteret, nec publicaret penuriam, quæ in nobis hactenus velamento propriæ verecundiæ tegitur. Melius fuerat, ut qui tam copiose abundant in spiritualibus doctrinæ diuinitiis, de nauicula pauperis nequaquam tenuis verbi vestigia exigeret. Quis enim aut egenus diuitibus, aut peregrinus ciuibus, aut agrestis & ignarus studiosis conferat? Tamen quoniam iussis patere cogimur, eadem nos humilitatis ratio, quæ excusare videtur, ad dicendum cogit: cogit ad obediendum. Quid igitur est, ô religiosa plebs dominî, quod vobis quamvis pauperes, quamvis ineruditissimi, attamen decenter offerimus? Pacem sine dubio, quam dominus noster Iesus Christus *Luc. 10.* ingredientes nos offerre omni domui iubet: unde & nos in principio salutationis nostræ pacem vobis à domino exorauimus: quæ & habenda semper est, & semper oranda, non illa infida, & instabilis huius mundi pax, quæ vel pro cōmodis queritur, vel pro timore serua

Phil. 4. seruatur: sed pax Christi, quæ secundum sententiam Apostoli Pauli, superat omnem mentem, & credentium corda custodit. Pax, quæ charitatis fœcundis nutritur vberibus. Pax, alumna fidei: coluna iusticiæ. Pax, futurae spei pignus idoneum. Pax, quæ præsentes sociat, absentes inuitat. Pax quæ terrena cœlestibus & diuinis humana conciliat: sic enim dicit Apostolus: Quod Dominus noster Iesus Christus pacificauit per sanguinem suum, nō solum quæ in terris sūt, sed quæ in cœlis. Hæc ergo vobis charissimi, pro viribus pauperis viatici peregrinus viator exposuit, exspectans magis vñā vobiscum apud mensam potentis magistri affluentibus, & copiosis dapibus saginari. Deus autem pacis, qui cœlestibus terrena coniunctus, concedat nobis eadem sapere in alterutrum: & plena vnanimitate gaudere, per Christum Dominum nostrum, per quem est Deo patri omnipotenti gloria in sæcula sæculorum, Amen.

De remittendo fratri delicto. Sermo CXXXIX.

Sicut in terra latet aurum, ita diuinus sensus verbis celatur humanis: & ideo quoties dominica nobis eloquia panduntur, mens euigilet, animus intendat, ut intellectus possit scientiæ cœlestis intrare secretum. Quare dominus hodie sic cœperit, audimus. *Attendite, inquit, vobis.* Quid sibi ista nouitas elocutionis? Quo ista tendit admonitio præter vsum? *Attendite, inquit, vobis.* Ille attendit sibi, qui non alienis actibus importunis, impudens, curiosus intendit. *Attendite, inquit, vobis.* Vagus oculus, in lasciuus tuitus, improbus aspectus, suas nō respicit ad ruinas: alienos currat, & decurrit ad lapsus: sua cœcus ad crimina, ad aliena errata perlucet: malorum suorum nescius, alienorum est accusator & testis: suum tepidus ad reatum,